

дозволить вирішити проблеми цифровізації обліку в управлінні бізнес-процесами підприємств та сприятиме ефективному використанню їх фінансових ресурсів, удосконаленню технологій отримання, зберігання і передачі аналітичної інформації стейкхолдерам, методології систематизації інформації, підвищенню компетентності облікових працівників та зростання престижності бухгалтерської професії.

Інформаційні джерела:

1. Верба В. А. Передумови, драйвери та наслідки цифрової трансформації бізнесу. Стратегічні імперативи сучасного менеджменту: зб. матеріалів IV Міжнар. наук.-практ. конф. (19–20 квіт. 2018 р.). Київ: КНЕУ, 2018. С. 491-496.
2. Воржакова Ю. П., Хлебінська О. І. Сутність цифрової трансформації з різних позицій підприємців та науковців. Економіка та держава. 2021. № 9. С. 107–111. DOI: 10.32702/2306-6806.2021.9.107.
3. Продіус О. І. Теоретично-методичні основи реінжинингу бізнес-процесів. URL: <https://economics.opu.ua/files/archive/2016/No6/79.pdf> (дата звернення: 25.11.2021).

РОЗВИТОК СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ В ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Єліссєва О.К., д-р екон. наук, проф.
Хмелик В.І., здоб. вищої освіти

Дніпровський національний університет ім. Олеся Гончара

Вирішення проблеми трансформації системи охорони здоров'я є одним із важелів сучасної моделі управління в Україні. Система охорони здоров'я ґрунтується на таких важливих факторах, як добробут населення, фінансові можливості для оздоровлення, занять спортом та ін. Розвиток системи охорони здоров'я в Україні здійснюється при об'єднанні зусиль державної центральної влади, місцевих органів державного управління, міжнародних організацій, інститутів громадянського суспільства, спеціалізованих вищих навчальних закладів[1].

Збереження здоров'я нації, завдяки покращенню якості надання медичної допомоги, профілактики захворювань та оздоровлення українців, підвищення їх працездатного потенціалу залишається однією з головних задач соціальної політики та неможливе без розвитку курортно-рекреаційних ресурсів України. Якість медичних послуг в системі охорони здоров'я відбувається на основі створення нової системи стандартизації медичної допомоги з урахуванням затвердженої МОЗ України «Методики розробки та впровадження медичних стандартів медичної допомоги на засадах доказової медицини»[2].

Стандартизація реабілітаційної допомоги затверджена у нормативно-правових документах, а саме: Закон України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я», в якому визначено регламентацію умов проведення реабілітації,

впровадження міжнародних стандартів реабілітації [3], Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» стверджує, що програма державних гарантій медичного обслуговування розробляється на основі положень галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я [4].

За рівнем забезпеченості природними ресурсами Україна посідає одне з провідних місць у Європі. Санаторії та профілакторії розташовані майже в усіх областях України, де поєднується унікальні кліматичні умови лісів, гірських і приморських місцевостей, та надаються медичні послуги з використанням різноманітних природних ресурсів, зокрема озокериту, бішофіту мінеральних вод, соляних шахт та інші. За даними міністерства соціальної політики України кількість людей з інвалідністю збільшилася на 300 тисяч осіб і на кінець вересня 2023 складає 3 млн. осіб, з яких 163,9 тисяч – діти. Тому для забезпечення процесів лікування та реабілітації необхідно розвивати лікувально-оздоровчий туризм. Санаторно-курортне лікування займає одне з головних місць у системі охорони здоров'я населення. Окрім покращення фізичного стану, санаторно-курортне лікування покращує психоемоційний стан людини, формує навички здорового способу життя.

В Законі України «Про курорти» [5] визначені правові, організаційні, економічні та соціальні засади розвитку курортів в Україні, терміни «курорт», «санаторно-курортні заклади», їх види, спеціалізація, належність до природних лікувальних ресурсів. Оздоровчий туризм передбачає поєднання лікування або профілактику захворювань з відпочинком та передбачає більшу тривалість подорожі та перебування в одному місці. Навіть в умовах війни в Україні надають лікувальні послуги відомі у Європі санаторії Трускавця, Моршина, Закарпаття, та інші, де наявні комфортні умови для проживання сучасні лікувальна та діагностична техніка.

Стратегія розвитку системи охорони здоров'я в Україні на основі лікувально-оздоровчих та реабілітаційних медичних закладів має забезпечити якісно новий рівень надання медичних послуг в повоєнний період. В той же час слід приділити увагу оптимальному використанню природних ресурсів, раціональному природокористуванню.

Україна має потенціал для розвитку реабілітаційних та лікувально-оздоровчих закладів, з урахуванням міжнародного досвіду, за умов інвестування в розвиток даної сфери, будівництва нових, та переоснащення існуючих закладів, популяризацію системи медичного страхування, розробки санаторно-курортного бренду України.

Отже до основних задач розвитку системи охорони здоров'я в Україні, можна віднести такі: розвиток реабілітаційних, санаторних, спортивних державних та комерційних закладів; підвищення санітарної культури населення; фінансові інвестиції медичних закладів від міжнародних організацій.

Інформаційні джерела:

1. Соціальні інститути в трансформації державної системи управління охороною здоров'я : монографія / І.Л. Сазонець, І.Я. Зима- Рівне:Волин. Обереги,2018. 186с.
2. Методика розробки та впровадження медичних стандартів медичної допомоги на засадах доказової медицини: Наказ МОЗ України № 751 від 28.09.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2001-12#Text>

3. Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я: Закон України № 1053 ІХ від 03.12.2020. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>

4. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: України № 2168-VIII від 19.10.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19#Text>

5. Закон України «Про курорти». № 3370 – IV від 19.01.2006 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2026-14#Text>

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ

Жилякова О.В., канд. екон. наук, доц.
Гусейнова Л.Х кизи, здобувач вищої освіти
Державний біотехнологічний університет

Особисте страхування, страхування матеріальних інтересів, пов'язаних із життям, здоров'ям, працездатністю, має особливості, які зумовлюють її вплив на соціально-економічний стан держави. Ця галузь включає в себе як накопичувальне страхування, а саме страхування життя та пенсій, так і ризикові види страхування – медичне та страхування від нещасних випадків. Особисте страхування у всіх його видах сприяє соціальної захищеності населення. У сучасній економіці через страхування реалізується державна політика соціально-економічного захисту населення, а також формуються значні інвестиційні ресурси.

Особисте страхування має багато спільного із соціальним страхуванням, і насамперед щодо об'єктів страхового захисту громадян. Разом з тим між соціальним страхуванням та особистим є відмінності. Головна з них стосується джерел формування страхових фондів. В особистому страхуванні ними є переважно індивідуальні доходи громадян, а в соціальному – кошти підприємств, установ, організацій, держави.

Страхування життя як підгалузь особистого страхування є потужним механізмом забезпечення довгострокових інвестицій в національну економіку, що сприяє підвищенню її конкурентоспроможності.

Розвиток страхового ринку є похідною соціально-економічного розвитку країни. Зацікавленість держави у розвитку страхування зумовлюється тим, що завдяки йому уможливується підвищення соціального захисту населення і господарюючих суб'єктів, зменшується навантаження на державний бюджет у частині відшкодування непередбачуваних збитків, вирішуються проблеми соціального забезпечення завдяки перенесенню державних соціальних виплат із коштів бюджету на страхові виплати [2].

В Україні у сучасних умовах фінансово-економічної кризи, спричиненою війною, попри низку економічних, фінансових, гуманітарних проблем досить гостро постали й питання соціального захисту населення, зокрема у сфері пенсійного забезпечення, медичного обслуговування та захисту при настанні різного роду нещасних випадків. Одним з дієвих механізмів вирішення таких